

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 34P/457/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112232432
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3112232432.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou Mgr. Katarínou Šimkovou vo veci starostlivosti súdu o maloletého O. A., E.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky X. M., X.. G., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom J., G. XXXX/XX a otca J. A., štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom J.Č., o návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného sa zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 04.12.2012 sa otec maloletého domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti k mal. O. z doterajšej sumy 100,- Eur mesačne na sumu 27,- Eur mesačne. Najprv žiadal znížiť výživné s účinnosťou od 01.12.2012, potom upravil svoj návrh a žiadal znížiť výživné s účinnosťou od 01.01.2012. Otec uviedol, že maloletý O. je v osobnej starostlivosti svojej matky a dôvodom jeho návrhu na zníženie výživného je, že jeho majetkové pomery sa v značnej miere tak zmenili k horšiemu, že nie je schopný platiť výživné v sume 100,- Eur mesačne. Uviedol, že po strate zamestnania v pekárni A. v Trenčíne v roku 2011 sa musel vysťahovať z ubytovne, nakoľko ju nemal z čoho platiť. Ďalej uviedol, že nevlasťní žiaden majetok a momentálne nemá stále bývanie, párkrát síce prespí u svojej matky, ale nemôže u nej zostať stále, pretože ona žije s druhom v prenájme. Uviedol, že už 8 mesiacov sa márne snaží nájsť si prácu pekára, ale bohužiaľ neúspešne. Nemá financie ani na zaplatenie prenájmu alebo ubytovne, aby mohol dôstojne bývať. Uviedol, že od štátu nepoberá žiadne príspevky a bol rád, ak si občas kopyním základov a pod. privyrobil na stravu. Poukázal na to, že po strate zamestnania navštívil 30 pekární na Slovensku (od Bratislavy po Považskú Bystricu) a nikde nemali voľné miesto. Nakoľko v zime nemá šancu zarobiť na brigádach 100,- Eur na výživné, preto žiada o zníženie výživného na zákonné minimum. Výživné žiadal znížiť späť od 01.01.2012, nakoľko matka dieťaťa, po tom čo sa dozvedela o jeho návrhu na zníženie výživného, napriek tomu podala na neho trestné oznámenie pre neplnenie si vyživovacej povinnosti. Otec priznal, že mal zameškané výživné za júl a august, ale v septembri 2012 dal matke dieťaťa 350,- Eur, čím si aj predplatil výživné na ďalšie mesiace a synovi dal ešte 100,- Eur, aby mal predplatené do konca novembra 2012.

Otec maloletého sa pojednávaní nezúčastňoval, na ním uvedenú adresu pre doručovanie sa mu predvolania opakovane nepodarilo doručiť, svoju novú adresu otec súdu neoznámil. Po viacerých šetreniach súdu o bydlisku otca bolo zistené, že od 14.04.2014 bol otec maloletého vo väzbe a následne vo výkone trestu odňatia slobody. Otec maloletého bol vo veci dňa 29.01.2015 vypočutý dožiadaným súdom v ÚVTOS Hrčiarovce nad Parnou, kedy pri výsluchu otec uviedol, že na svojom návrhu trvá v plnom rozsahu. Uviedol, že od 14.04.2014 sa nachádza vo väzbe, potom vo výkone trestu za

nebezpečné vyhrážanie s tým, že koniec trestu má v mesiaci apríl 2015. Uviedol, že pred nástupom do výkonu trestu bol naposledy riadne zamestnaný v pekárstve A., s.r.o. s výškou príjmu okolo 460,- Eur v čistom, potom bol bez domova a hľadal si prácu, ale neúspešne, býval vonku ako bezdomovec, sám, nevlastnil žiaden majetok. Otec maloletého uviedol, že na výživu maloletého neprispieva, keď bol bez domova, hľadal si prácu, neúspešne a nemal z čoho platiť výživné. Potom uviedol, že synovi nad rámec vyživovacej povinnosti prispieval, dal mu vreckové 100,- Eur a kúpil mu veci, dotykový telefón. Pri výsluchu pred dožiadaným súdom otec uviedol, že sa chce zúčastniť pojednávania v tejto veci. Za tým účelom súd vytýčil termín pojednávania na deň, ktorý už je po jeho prepustení z výkonu trestu, keďže prepustený bol XX.XX.XXXX. Hoci mal otec maloletého predvolať na pojednávanie riadne a včas doručené a už bol prepustený z výkonu trestu, pojednávania sa nezúčastnil, svoju neprítomnosť neospravedlnil, nežiadal odročiť pojednávanie. Preto v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. súd vec prejednal v neprítomnosti otca, prihliadol pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Matka maloletého nesúhlasila s návrhom otca na zníženie výživného, nesúhlasila so žiadnym znížením výživného a žiadala návrh otca zamietnuť. Poukázala na to, že otec maloletého je mladý človek, ktorý by sa mal správať zodpovedne, pričom on sa o maloletého nezaujíma, neplatil riadne výživné, okrem tých 100,- Eur, ktoré uviedol pri svojom výsluchu, nikdy synovi neprispel ani pri príležitosti sviatkov. Poukázala na to, že otec výživné neplatil riadne ani v čase keď bol zamestnaný, musela na neho podávať trestné oznámenia a potom začala na syna poberať náhradné výživné. Uviedla, že otec maloletého je gembler a tých 350,-Eur, ktoré jej vyplatil v roku 2012, bol dlh na jeho zameškanom výživnom a tie peniaze mal z nejakej výhry. Matka poukázala na to, že maloletý už má 11 rokov, je vo vývoji, veľa je a jej sa nikto nepýta, či na to má financie, ale ona mu musí všetko potrebné zabezpečiť.

Kolízny opatrovník nesúhlasil so znížením výživného, preto odporučil návrh otca zamietnuť. Poukázal na to, že z listín vyplynulo, že otec maloletého bol z viacerých zamestnaní prepustený, pretože si riadne neplnil pracovné povinnosti. Kolízny opatrovník poukázal tiež na to, že výživné bolo naposledy upravené v čase, keď bol maloletý v predškolskom veku a odvtedy je vekovo starší. Kolízny opatrovník poukázal tiež na to, že matka dieťaťa poberá náhradné výživné a v prípade zníženia výživného so spätnou účinnosťou v zmysle podaného návrhu, by sa dostala do nepriaznivej finančnej situácie, kedy by ona musela to výživné vrátiť, čo by nebolo v záujme dieťaťa, aby jeho matka, ktorá sa o neho stará a živí ho, mala dlh voči ÚPSVaR.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil návrh z čl. 1, jeho doplnenie, lustráciu v SP, potvrdenie o dávkach v nezamestnanosti, potvrdenie o príjme otca z čl. 18, potvrdenie o dávkach vyplácaných matke, správu bývalého zamestnávateľa otca z čl. 20, potvrdenie o príjme matky, potvrdenie o príjme otca z čl. 28, potvrdenie z čl. 31, správu bývalého zamestnávateľa otca z čl. 40, správu z čl. 41, lustráciu v SP, správu z čl. 63, lustráciu v Registri priestupkov, oznámenie ÚVOTS z čl. 89, potvrdenie z čl. 92, zápisnicu z výsluchu otca z 29.01.2015, obsah pripojeného trstného spisu sp.zn. 4T/72/2014 a obsah spisu 31P/119/2009, potvrdenie o príjme matky a zistil nasledovný skutkový stav :

Maloletý O. pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov a rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.06.2009, č.k. 31P/119/2009-32, bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 100,- Eur mesačne. V tom čase mal maloletý O. 5 rokov, navštevoval materskú školu, bol zdravý a mal bežné výdavky primerané jeho veku. Matka maloletého vtedy pracovala ako sanitárka vo FN Trenčín s priemerným čistým mesačným príjmom 374,- Eur vrátane daňového bonusu, poberala prídavky na dve deti spolu v sume 42,50 Eur mesačne a okrem maloletého O. mala vyživovaciu povinnosť k jej ďalším dvom starším vtedy ešte maloletým deťom, k W., o ktorú sa osobne starala a poberala na ňu výživné 33,- Eur mesačne a k mal. X., ktorá bola zverená do osobnej starostlivosti jej otca a matka na ňu platila výživné 26,56 Eur mesačne. Otec maloletého bol vtedy zamestnaný v pekárstve A., kde podľa vlastného udania dosahoval priemerný mesačný príjem cca 500,- Eur, podľa potvrdenia jeho vtedajšieho zamestnávateľa jeho priemerný čistý mesačný príjem zisťovaný z obdobia od 01/2009 do 04/2009 vtedy predstavoval 464,37 Eur. Otec okrem maloletého O. nemal iné vyživovacie povinnosti, býval u svojej matky, bol nemajetný. Rodičia zhodne uviedli, že od prerušenia ich spolužitia otec výživné na syna neplatil.

Maloletý O. býva s matkou, s otcom sa stretával sporadicky, naposledy bol s otcom pred viac ako rokom. Otec na neho nikdy neplatil riadne výživné, preto matka na neho od 10/2012 poberá náhradné výživné. Raz mu dal otec sumu 100,- Eur, inak podľa udania matky si otec dokonca niekedy pri stretnutiach

pýtal od syna financie na cigarety. V súčasnosti má maloletý O. 11 rokov a je žiakom 5. ročníka ZŠ. Stravuje sa doma, je vo vývoji, rýchlo rastie. Nenavštevuje žiadne platené záujmové krúžky. Je zdravý, ale od budúceho týždňa začne nosiť zubný strojček, s čím bude mať zvýšené výdavky a predpokladané výdavky podľa udania matka budú 500,- Eur za každý strojček.

Matka maloletého je rozvedená, býva v spoločnej domácnosti s maloletým O. a svojim otcom, ktorý je poberateľom len starobného dôchodku. Bývajú v 3-izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve matky maloletého, ich náklady bývania predstavujú 240,-Eur mesačne. Matka maloletého je zamestnaná ako sanitárka vo FN Trenčín s priemerným čistým mesačným príjmom podľa potvrdení jej zamestnávateľa v rokoch 2012 až 2015 vo výške 431,- až 449,- Eur mesačne a poberá daňový bonus. Matka poberá z ÚPSVaR prídavky na dieťa 23,52 Eur mesačne a na maloletého poberá náhradné výživné po 100,- Eur mesačne. Okrem maloletého O. už matka nemá iné vyživovacie povinnosti, jej staršie dve dcéry sú už plnoleté a zárobkovo činné.

Otec maloletého nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty. Okrem maloletého O. nemá otec iné vyživovacie povinnosti. Od 15.07.2008 do 30.11.2011 bol otec maloletého zamestnaný u zamestnávateľa S. D. - Z. A., kde dosahoval príjem podľa vlastného udania 460,- Eur mesačne netto. Tento jeho pracovný pomer bol skončený dohodou podľa § 60 ZP z podnetu zamestnávateľa. Podľa oznámenia uvedeného zamestnávateľa (č.l. 40) si otec pracovné povinnosti neplnil podľa požiadaviek zamestnávateľa, neskoro nastupoval na pracovné zmeny alebo do zamestnania neprišiel, i napriek upozorneniam k náprave nedošlo, patrilo medzi priemerných zamestnancov. Potom bol otec maloletého od 01.12.2011 do 13.12.2012 evidovaný na ÚPSVaR ako uchádzač o zamestnanie (č.l. 25) a od 01.12.2011 do 29.02.2012 poberal dávky v nezamestnanosti v sumách 294,10 Eur až 314,40 Eur mesačne (č.l. 17) a popri tom od 12/2011 do 03/2012 pracoval na dohody o vykonaní práce pre zamestnávateľa U. E., s.r.o. s priemernou čistou mesačnou mzdou 314,- Eur. Zo správy bývalého zamestnávateľa otca na č.l. 18 vyplynulo, že od 02.04.2012 do 31.08.2012 bol otec zamestnaný u zamestnávateľa J. XXXX, s.r.o., kde za mesiac 04/2012 zarobil 508,54 Eur netto, za 05/2012 zarobil 320,48 Eur netto, od 01.06.2012 do 31.07.2012 bol práceneschopný, po ukončení PN do práce nenastúpil, potvrdenie o PN priniesol až začiatkom septembra, teda od 01.08.2012 nechodil do práce, mal absenciu a na základe toho bol s ním rozviazaný pracovný pomer. Po uvedenom období sa súdu nepodarilo zistiť príjmové pomery otca; v Sociálnej poisťovni nemal uvedených žiadnych ďalších zamestnávateľov, nebol ani evidovaný ako poberateľ dávky a príspevkov v hmotnej núdzi a ani inej sociálnej dávky (č.l. 63) a už ani nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie (č.l. 39). Z výpovede otca maloletého vyplynulo, že žil ako bezdomovec. Od 14.04.2014 do 14.04.2015 bol otec maloletého vo výkone trestu odňatia slobody, najprv bol vo väzbe v ÚVV v Ilave a potom v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde nebol pracovne zaradený. Koniec trestu mal 14.04.2015.

Z pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 4T/72/2014 bolo zistené, že otec maloletého bol Trestným rozkazom zo dňa 04.09.2014, právoplatným dňa 04.09.2014, uznaný vinným z trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) TZ na skutkom základe, že dňa 14.04.2014 sa pod vplyvom alkoholu a s nožom v ruke vyhrážal poškodenej tretej osobe, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne. Zo znaleckého posudku č. 126/2014 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý je súčasťou špecifikovaného trestného spisu, bolo zistené, že u vyšetrovaného (otca maloletého) nenašli žiadnu duševnú poruchu v zmysle choromyselnosti, jeho inteligencia je ešte v pásme populačného priemeru, jedná sa u neho o patologické hráčstvo, aktuálne zjavne v remisii (táto porucha so skutkom nesúvisí) a syndróm závislosti od alkoholu s emočnou depriváciou, osobnostnou degradáciou, sociálnym úpadkom. V zmysle uvedeného znaleckého posudku bolo otcovi maloletého súčasne trestným rozkazom uložené aj ochranné ústavné protialkoholické liečenie. Z uvedeného pripojeného trestného spisu bolo tiež zistené, že už v minulosti, v trestných konaniach vedených pod sp.zn. T/68/2011 a 2T/35/2013, bol otec maloletého 2x uznaný vinným z trestného činu zanedbania povinnej výživy, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní prvýkrát 10 mesiacov, druhýkrát 1 rok, vždy s podmieneným odkladom.

Podľa § 62 ods. 1-5 Zákona o rodine (z.č. 36/2005 Z.z.) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa

osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V zmysle § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V danej veci mal súd za to, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, preto ho zamietol. Je pravdou, že otec maloletého je bez príjmu, nakoľko 1 rok bol vo výkone trestu odňatia slobody bez pracovného zaradenia a predtým podľa jeho udania žil bezdomoveckým spôsobom života, ale s prihliadnutím na ďalšie okolnosti, za ktorých sa otec sám vlastným pričinením dostal do tohto jeho sociálneho postavenia, neodôvodňuje zníženie výživného, ktoré by bolo v prospech otca dieťaťa, ale v neprospech samotného dieťaťa, ktoré je svojou výživou odkázané na svojich rodičov. Súd zdôrazňuje, že je povinnosťou každého rodiča vyvíjať maximálne úsilie, aby si mohol zodpovedným spôsobom plniť rodičovské povinnosti a riadne prispievať na výživu svojho dieťaťa, zvlášť to platí u rodiča, ktorý sa osobne o maloleté dieťa nestará. Bolo by nespravodlivé žiadať od rodiča, ktorý sa o maloleté dieťa aj osobne stará, aby ešte aj sám znášal výdavky na výživu a všetky odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré má dvoch rodičov, a ku ktorému majú vyživovaciu povinnosť obaja jeho rodičia, teda, aby jeden rodič tým de facto plnil vyživovaciu povinnosť za oboch rodičov. V danej veci bolo zistené, že otec dieťaťa mal vždy nezodpovedný prístup k plneniu si vyživovacej povinnosti k svojmu dieťaťu, výživné neplatil riadne ani v čase, keď bol riadne zamestnaný s pravidelným príjmom, preto sa súd nestotožnil s tvrdením otca, že už nie je schopný riadne platiť doterajšie určené výživné z dôvodu straty zamestnania, pretože ho neplatil riadne aj v čase, keď bol zamestnaný na riadny pracovný pomer, už vtedy bolo voči nemu vedené trestné konanie pre neplatenie výživného. Okrem toho súd poukazuje na to, že k ukončeniu pracovného pomeru otca v Pekárstve A. dňa 30.11.2011 došlo dohodou a z oznámenia bývalého zamestnávateľa otca je zrejmé, že otec si neplnil riadne svoje pracovné povinnosti, mal v práci absencie, nereagoval ani na upozornenia zamestnávateľa, teda možno konštatovať, že otec dieťaťa svojim pričinením si privodil stav straty zamestnania na trvalý pracovný pomer. Súd sa tiež nestotožnil s tvrdením otca v návrhu, že po strate zamestnania v novembri 2011 zostal bez akéhokoľvek príjmu, pretože z vykonaného dokazovania bolo zistené, že už od decembra 2011 do marca 2012, teda 4 mesiace, otec maloletého pracoval na základe dohôd o vykonaní práce pre zamestnávateľa U. E., s.r.o. s priemerným čistým mesačným zárobkom 314,- Eur a popri tom aj 3 mesiace (od 01.12.2011 do 29.02.2012) poberal dávky v nezamestnanosti po 314,- Eur mesačne, teda dokonca dosahoval vyšší príjem ako dosahovala matka dieťaťa. Od 02.04.2012 bol otec maloletého zamestnaný u zamestnávateľa J. XXXX, s.r.o., avšak aj tu s ním bol rozviazaný pracovný pomer ku dňu 31.08.2012 v dôsledku jeho neospravedlnených absencií, teda opäť vlastným pričinením si otec privodil stav straty zamestnania a dosahovania pravidelného príjmu. Preto pri posudzovaní schopností a možností otca súd v súlade s § 75 ods. 1 Zákona o rodine neprihliadal na stratu jeho zamestnania. Súd neprihliadal ani na okolnosť, že otec dieťaťa bol od 14.04.2014 do 14.04.2015 vo výkone trestu odňatia slobody bez pracovného zaradenia a teda aj bez možnosti príjmu, nakoľko otec bol odsúdený za úmyselný trestný čin nebezpečného vyhrážania. Súd má všeobecne za to, že úmyselné páchanie trestnej činnosti, ktoré má za následok odsúdenie páchatelia a uloženie trestu odňatia slobody s obmedzenými alebo žiadnymi príjmovými pomermi, by nemalo byť na ujmu maloletého dieťaťa, ktoré je výživou odkázané na svojich rodičov, a preto by nemalo byť dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti povinného rodiča k maloletému dieťaťu. Preto pri rozhodovaní o návrhu otca súd neprihliadal na ani skutočnosť, že otec bol vo výkone trestu a nemal žiaden príjem, pretože otec si vlastným zavinením, a to spáchaním úmyselného trestného činu, privodil stav, že prišiel

o možnosť dosahovania zárobku. Okrem toho z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec dieťaťa je patologický hráč, má syndróm závislosti od alkoholu, teda možno konštatovať, že jeho prístup k vlastnému sociálnemu postaveniu ako aj k plneniu si rodičovských povinností je veľmi nezodpovedný a zníženie výživného v zmysle návrhu otca by len na ujmu dieťaťa podporovalo nezodpovedný prístup otca k plneniu si jeho rodičovských povinností. Právna úprava umožňuje, aby v takýchto prípadoch nezodpovedných rodičov, by dieťa nemuselo byť ohrozené na výžive a uhrádzaní jeho odôvodnených potrieb, a aby poberalo od ÚPSVaR náhradné výživné, ktoré povinný rodič následne uhradí štátu. V danej veci už matka maloletého poberá toto náhradné výživné, teda výživa dieťaťa nie je ohrozená. Naopak, znížením vyživovacej povinnosti otca k maloletému v zmysle návrhu otca, by výživa dieťaťa bola vážne ohrozená, pretože matka dieťaťa by nebola schopná sama v dostatočnom rozsahu uhrádzať odôvodnené potreby dieťaťa a navyše by sa dostala do veľmi nepriaznivej finančnej situácie, pretože by musela už prijaté náhradné výživné vrátiť ÚPSVaR. Preto súd návrh otca na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný.

Okrem uvedeného súd poukazuje aj na to, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktoré v čase poslednej úpravy výživného bolo v predškolskom veku a v súčasnosti je už žiakom druhého stupňa základnej školy, je preto zrejmé, že jeho vyšším vekom sa zvyšujú náklady na jeho výživu, pričom tieto okolnosti sa vo všeobecnosti považujú skôr za dôvody pre zvýšenie výživného. Preto s prihliadnutím na vyššie uvedené súd návrh otca na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).